

IDŐSEK NÉLKÜL NINCS JÖVŐ

Felhívás, hogy újra emberségessé tegyük társadalmainkat. Nemet mondunk a szelektív egészségügyre!

A Covid-19 fertőzés következtében időseink sok európai országban és világszerte veszélyben vannak. Az idősothonokban elhunytak száma ijesztően magas.

A közegészségügy rendszerét alapvetően újra kell gondolni úgy, hogy mindenki hatékony ápolásban részesüljön. Szakítani kell azzal az elfogadottnak vélt gyakorlattal, amely az idősek ellátását intézeti elhelyezéssel akarja megoldani. Aggodalommal figyeljük az intézetekben élő idősekről érkező szomorú híreket, a tömeges haláleseteket. Mintha teret nyerne az a szemlélet, hogy fel lehet áldozni az ő életüket mások érdekében. Ferenc pápa a „selejtezés kultúrájáról” beszél: az idősektől megvonják a jogot, hogy embernek tekintsék őket, ne pedig számadatoknak vagy bizonyos esetekben még annak sem.

Sok országban az egészségügyi ellátásra való megnövekedett igény láttán kialakulóban van a „szelektív egészségügy” veszélyes modellje, amely az idősek életét feleslegesnek tekinti. Előrehaladott koruk, törékenyséjük, egyéb betegségeik mintha igazolnák, hogy hátrébb sorolják őket a fiatalabbak, az egészségesebbek javára.

Mind emberileg, mind jogilag elfogadhatatlan, hogy ebbe beletörődjünk. Elfogadhatatlan az életről alkotott vallásos meggyőződés, de emberi jogi és orvosi etikai megfontolások alapján egyaránt. Bizonyos erkölcsi elvektől való eltérést semmilyen „szükséghelyzet” nem szentesíthet. Az az elképzelés, hogy egy rosszabb életkilátásokkal rendelkező ember a törvény előtt kevesebbet ér, jogi szempontból egyenesen barbárság. Ha pedig ezt maga az állam vagy az egészségügyi hatóság kényszeríti rá az emberekre, az jogfosztással ér fel, ami túrhetetlen. Minden kultúrkörben megtalálható a gondolat, hogy az idősek élete és tapasztalata értéket jelent. Ha az időseket nem tekintjük értéknek, azzal elszakítjuk a generációk közötti szolidaritás hálóját és megosztjuk a társadalmat. Nem hagyhatjuk csak úgy meghalni azt a nemzedéket, amely küzdött a diktatúrák ellen és a háború után az újjáépítésen fáradozott, felépítette Európát.

Hisszük, hogy határozottan ki kell állnunk az egyenlő bánásmód és az orvosi ellátáshoz való egyetemes jog alapelvei mellett, amelyeket az elmúlt századok során az emberiség kivívott. Itt az idő, hogy minden szükséges erőforrást biztosítsunk ahhoz, hogy minél több életet megvédjünk, emberséges egészségügyi ellátást nyújtva mindenki számára. Minden ember élete egyformán értékes! Aki megveti a legidősebbek törékeny és gyenge életét, könnyen lebecsüli majd másokét is.

Ezzel a felhívással szeretnénk kifejezni fájdalmunkat és aggodalmunkat, amiért az elmúlt hónapokban túl sok idős esett áldozatul a járványnak. Erkölcsi lázadásra hívunk mindenkit, hogy új irányt vegyen az idősek egészségügyi ellátása, és a leginkább kiszolgáltatottakra ne teherként, vagy ami még rosszabb, haszontalan dologként tekintsünk.

Az első aláírók:

Andrea **Riccardi**, történész, a Sant'Egidio Közösség alapítója (Olaszország)
Romano **Prodi**, volt miniszterelnök, az Európai Bizottság volt elnöke (Olaszország)
Jeffrey D. **Sachs**, az ENSZ Fenntartható Megoldások Hálózatának igazgatója (USA)
Aleksandra **Dulkiewicz**, Gdansk polgármestere (Lengyelország)
Simonetta **Agnello Hornby**, író (Egyesült Királyság)
Manuel **Castells**, szociológus, egyetemi tanár (Spanyolország)
Irina **Bokova**, az UNESCO volt főigazgatója, az Emberi Testvériség Tanácsának tagja (Bulgária)
Mark **Eyskens**, volt miniszterelnök (Belgium)
Hans-Gert **Pöttering**, az Európai Parlament egykori elnöke (Németország)
Felipe **González Márquez**, egykori miniszterelnök (Spanyolország)
Marie **De Hennezel**, pszichológus (Franciaország)
Jürgen **Habermas**, filozófus (Németország)
Adam **Michnik**, író, főszerkesztő, a Szolidaritás egykori vezetőinek egyike (Lengyelország)
Gilles **Kepel** orientalista, iszlamológus (Franciaország)